

מכתבים

במדנה

העם

דור הבנים

אחד הנצחונות המזהירים ביותר של ממשלת ישראל שמור כבוד. הוא מתבטא בהפיכת כמעט כל כתביהחוק היושבים בישראל לסוכני-המעמלה ממשלתיים. סופרים עוינים, ואפילו ביקורתיים, הורחקו בהדרגה. כתבים שעשו את רצון הדוכרים הרשמיים קיבלו פרסים בצורת ראינות מיוחדים עם בוגריון ואחרים. המוצאה: אפילו עתונים שוכבים ומנוסים, כמו היומון הלונדוני טיימס והשבועון האמריקאי טיימס, משתיקים כל דבר שאינו נעים לממשלה (דוגמה: ואדיסאלוב), מבליטים כל דבר רצוי לממשלה (תוצאות הבחירות).

בין המעטים שלא נכנסו לתלם זה הוא דנה אדמס שמיט, הכתב-הכוכב של הניו יורק טיימס הפרו-ציוני. שמיט, בן משפחת נשיאים המתכוונן לכתוב ספר על ישראל, בה ביקר לעתים תכופות, פירסם החדש מאמר מקיף על רשמי הביקור שערך במרוז, כולל ישראל, לפני חודש:

"תוצאות סירי-הלחץ הישראלי מתגלות כדמותו של הישראלי הצבר. צעירים אלה השתחררו במידה רבה מדרכי-המחשבה של אבותיהם ושל יהודי העולם. הם ישראליים, המושרים במרוז התיכון, גדולה בקרבם השאיפה להיות חופשיים מן התלות הכלכלית, המדינית והתרבותית בציונים באירופה ובארצות-הברית ...

"בינתיים מתפתח גם סיפוס חדש של ערבי. הוא פרי התפתחות תעשייתית ושל מהפכה מדינית, כלכלית וחברתית. חברתו המסורתית מתמוטטת. מיליוני ערבים לומדים קראו וכתבו, ומאות אלפים ינהרו בקרוב מתוך הגימנסיות והאוניברסיטאות ...

"בעשור מאז המלחמה הישראלית-הערבית, פנה המירור במקצת. יותר ויותר ערבים משלימים עם קיום ישראל. יותר ויותר הם חשים בריקנות האיזמים להשמדת ישראל..."

מפלגות

מעילי העור

"הם משתמשים בכורידודמום!" התלונן עסקן מפא"י ותיק. "הם מפירים את חוקי המלחמה המקובלים!"

"הם" במקרה זה היו החוגים השונים של צעירי מפא"י, המלוכדים עתה במשימה מרכזית אחת: להשתלט על סניפי המפלגה בגוש דן, ובעיקר תל-אביב, שם מגיע מספר חברי-הסניף ל-31 אלף. ההזדמנות: בחירתה הקרובה של מנהיגות הסניף.

נגד הקבוצה השלטת, בהנהגת שרגא נצר, פועל מטה קרבי מנוסה, בהנהלת שני הש"מ מואלים: שמואל אביעד (תג"י) ושמואל גל, מיוזמים על-ידי אברהם עופר, הנהנה מתמיכת משה דיין ושמעון פרס.

הותיקים לא חששו מן הקרב — הם חששו מן השיטות של הצעירים הנוהגים להיפגש בביתו של עופר.

בלי התנהגות קאתולית. את היתר היראשונה ניסו הצעירים לתקוע במוסדות הכלכליים של ההסתדרות, להחזיר שם את אנשיהם לעמדות-מפתח חשובות. "אומנם איננו יכולים לחזור להמשבר המרכזי, שחם יהושע רבינוביץ, סגן ראש עיריית תל-אביב, בולם אותו", התפאר השבוע עסקן צעיר. "אולם אף רגל הסיכת לאיש של שרגא נצר אינה יכולה לעבור את מפתח הדלת בהנהלת תנובה."

לפני חודשיים יצרו צעירי המפלגה תפקיד חדש במרכז המפעל ההסתדרותי, שמחזורו מגיע ל-300 מיליון לירות לשנה. התפקיד החשוב, כפי שהוסבר לפקיד שהתקבל לעבודה: לעבור על כל הדו"חיים של מנהלי תנובה, לרווח עליהם לחוגי-הצעירים.

כעבור חודש התברר שהפקיד הצעיר סירב לבלוש אחרי מנהלי-העבודה שלו, לגי לוח את מסמכיהם הסודיים. הוא נקרא לדאון מיוחד במרתף חוגי-הצעירים, במרכז מפא"י, ברחוב בני-יהודה בתל-אביב. הם רגזו על כי הוא משקיע את מרצו בפיתוח סניף המפלגה בקיבוצים ודרוש תקציב של 240 לירות לחודש, תחת גלגולות את התיקים הסודיים של תנובה.

"תגיש את התפטרותך!" דרש ממנו שמיר אל אביעד, שהתחיל לנהל את עניני הצעירים (המשך בעמוד 6)

(המשך בעמוד 3)
כל זה? כל כמה שנאטום אוזנינו ונעצום עינינו, הם מצייפים וחונקים את כל הטוב שבנו, עד שאם רצוננו להישאר בני-אדם, ר' לא יהודים עלובים, מוטב לנו להימלט הרי חק מכאן, להימלט ממולדת זו, שכל צמיחה תה על השנאה לעמלקים עזובי-שער או שחוריי-שער.

הנלוח בראה את הציונות, שהקימה את המדינה. המדינה בוראת את האנטישמיות שהוכנה אותה במחזור שילומים חדש. צר רק כי כל זה לא נעשה ביתר תבונה. נורא צר. עמים השליחה על הכלכול בדברים. ובאי-מת — כל טוב לכם.

אד תראה באצבע!

ככל הכתבה המאמר על יוזפי הכחירות (העולם הזה 1164) סמוע ביותר המיספר שהופיע על השער. אני מתכוון לחתימת סר סלמו עורא על הצהרתו כי קיבל המשיעשרה לירות כדי להצביע בעד הרשימה ב' מסתבר כי בוחר נאור זה של מדינת ישראל אינו יודע אפילו לחתום את שמו, ונאלץ להשתמש בכסיעת-אצבעו ריבוננו של העולם הזה — האם אנשים כאלה בוחרים את ממי שלתנו? האם אין זה שיא האכסור? "בהיותך ברומא, נהג כמו הרומאים!" הרי שני לוי לחתום, כנאה לכוהר במשטר דמוקרטי נאור זה:

תל-אביב

רוכים בן, ארמה לא

הנני דרווי ישראלי, תושב כפר עוספיה אשר על הכרמל. עברית למדתי תוך קריאה בעתון. יש לי תמיד ההרגשה כי העדה שלי היא המסופחת בישראל. עשרות חללים דרוויים נפלו בהגנת הארץ הזו. רק לפני שבועיים נהרג חייל דרווי ממשמר הנבול, ובכל זאת אנו מקופחים. דוגמאות אינן חסרות:

- באף כפר דרווי לא נמצא כיום חיסול.
- ברוב הכפרים הדרוזיים אין אפילו מפי על מים אחר (וזאת שבהרבה כפרים ערביים יש כיום מים, חשפה מרפאות ובתי-חולים).
- אפילו דרווי אדמה נלקחו בכח מבעלי-הם הדרוזים, וזאת כשענת כמחון.
- זה קצת מוזר: מצד אחד נותנים להייל דרווי לשמור על הנבול עם רובה ביד, ומי צד שני לא נותנים לו לעלות על אדמתו. מסנה הוא מוציא לחם.

מדוע עושים זאת שלטונות המדינה. לנו, הדרוזים, וזאת בעוד שאף חייל דרווי אחר לא עלה שירד ב"קול דמשיק" (כמו חיילים יהודיים עשו), ואף דרווי אחר לא נתפס בתור מרגל (בעוד שיהודים כן נתפסו)? אורח דרווי, עוספיה

שאלת תם: זכורני כי לפני ארבע שנים, אחרי בחירות הקדומות, ניגה, "העולם הזה" מקרים רבים של תשלום שוחד לבוחרים, ואף פירט את הפרטים. מדוע לא נזעקו אז כל אלה המעמידים עתה פנים כאילו נתגלית תה אמיתית, ובראשם שר-המשפטים, המכטיח למנות ועדת-חקירה?

עריצים ומעריצים

המדור השבועי החדש על מישאל אנשי ציבור על נושאים שונים הוא המצאה סריכה — אבל המישאל האחרון על הנשים הן נערצות ביותר (העולם הזה 1164) היה מר-כא. הוא מוכיח שוב כי גם הניבור הנילו ביותר הופך לפחדו כשאשתו מסתכלת. אחרת איר אפשר להכיר כי כל הנכרים מדברים על הלן קלר ואלינו רובולט, כשהם בלרי ספק חושבים על בריג'יס בארדו והנסיכה גרייס?

יעקוב גולן, רמת-גן

... העובדה שכמעט כל הנכרים העריצים במיוחד את הלן קלר, מוכיחה שוב כי הנכר הישראלי הממוצע רוצה באישה שאינה מר-ברת, אינה שומעת ואינה רואת!

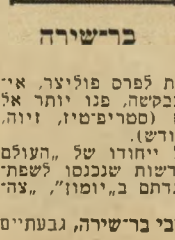
שולמית גולדמן, רמת-גן

מסטיק לעיס וקדרק גייב

אני מסופק אם קלארק גייבל בפרט, הכיב המורה "קולנוע, חזן" תל-אביב, לפני שנהו היה מוציא מחתת ידו כתבה כה מכבדת וחסרת פניות כמו "אמבוש למבוכו" (העולם הזה 1163).

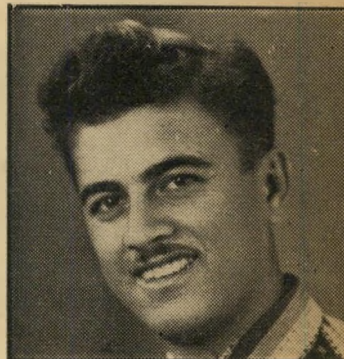
... אם אני קרא את "העולם הזה" מאז הקמת המערכת הנוכחית, אני לא עושה זאת בגלל ה-אידיאה פיקס של השתלבות במרחב (ל' כל אדם יש תחביב... ולא בגלל ה-הסידרה המשייכת כי-מו מסטיק לעוס: "סיפורת" האישית של מוסטר, נחום ר' כו"ר, נאמנות לשי-בעונו ונבעת מניש-תו המקורית והיסודית לית לכל בעיותיהם-יים, ואחרות מן ה-כתבות שלכם היו נכאיות לפרס פוליצר, אי-לו היה כזה בישראל. בקששה, פנו יותר אל השכל (ופחות אל הרגש) (מסריפטינו, יזוה, וכו' — מסטיק פעם בחודש).

אנכי אני חולקים על יחורו של "העולם הזה" כמניצח מילים חרישות שנכנסו לשפת-השיגרה, אולם מרוע בנדרתם ב"יומון", "צהרון" שיפו לכ. צבי ברשימה, גבעתיים

ברשימה

העולם הזה תשבץ 1165

"מה לומד הנוער הערבי בשעורי העברית בבית-הספר הממלכתי בישראל?" תשובה חלקית על שאלה זו כלולה בתשבץ, "העולם הזה" 1165. משבצו, תלמיד שביעית בבית-ספר תיכוני ערבי בבקה אל גובייה, סמיר דרוויש, רכש את הל' שון העברית בבית-הספר היסודי בכפרו, שיפורה והשלימה בבית-הספר התיכון. כל מי שינוסה לפתור תשבץ זה, לא יר כל להכחיש כי דרוויש, שתחביבו העירי קרי, נוסף על איסוף הבולים, הוא פתיר-רת תשבצים בערבית, עברית ואנגלית, שולט בשפה העברית לא פחות מנוער ערבי מחוצע בן גילו,

1165 Crossword puzzle grid with numbers 1-59 in various cells.

מאונן: 1. דג טרי; 2. 4. אמנות שרור; 3. זהה; 4. חבביניץ; 5. 10. עוף; 6. זורף; 7. 11. מר; 8. 13. ימים; 9. 14. ילד רוחו; 10. 15. תוצאת מחלומה; 11. 16. מילת זרוא; 12. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59.

11. וו. 13. מר. 14. שסק. 15. דביר. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.